

styrelsen har imidlertid ikke fundet en sådan fremgangsmåde rimelig.

Boligstyrelsen finder det rimeligere, om man også med henblik på en samordning af sanering og byfornyelse ved godkendelse af saneringsplaner efter 1. januar 1983 om de i saneringsplanerne indeholdte påbudsarbejder – efter stillingtagen til indsigelser, der kan medføre, at nogle bestemmelser udgår – udtaler, at boligstyrelsen ikke har indvendinger imod de pågældende arbejder, og at *kommunen inden for sin beløbsramme på boligstyrelsens vegne kan give tilsagn om rentesikring hertil*, i det omfang der a) ikke er fremkommet indsigelser herimod, eller b) arbejderne er af den i byfornyleslovens § 19, stk. 5, angivne art (opvarmning, afhjælpning af sundheds- og brandfare, almen betydning for områdets forbedring og sikring af bygningsens senere forbedring) eller c) der efterfølgende tilvejebringes tilslutning fra ejerne og et flertal af lejerne.

Man vil i så fald udbede sig et rettet eksemplar af saneringsplanen indeholdende de omtalte reducerede arbejder, der herefter ønskes givet påbud om. Herefter godkendes denne del af planen.

Af administrative grunde og af hensyn til borgerne finder man, at denne praksis bør omfatte såvel planer indsendt før byfornyleslovens ikrafttræden som planer indsendt efter, i det omfang planerne endnu ikke er godkendt af boligstyrelsen.

B. Rentesikring til særlige overgangssager

Et særligt problem, der bør overvejes, er, hvorvidt boligstyrelsen fortsat skal godkende, at tidligere meddelte tilsagn om statstøtte i form af lån og tilskud til ejendomme, der ombygges af den sanerende, skal erstattes af rentesikring i henhold til overgangsbestemmelserne i forbindelse med rentesikringens indførelse som støtteform. *Ved ændringsloven af 5. november 1980 blev fastsat, at der også til ejendomme, der ombygges af den sanerende kunne søges rentesikring, uanset at ombygningsarbejderne principielt var dækket af et tidligere meddelt tilsagn om statslån og tilskud. Det pågældende problem omfatter alene ejendomme omfattet af saneringsplaner vedtaget inden udgangen af 1980.* På finansloven for 1982 blev foretaget en udvidelse af tilsagnsrammen på 25 mill. kr. til dækning af

netop disse konverteringer af støtte, der i princippet ikke udløser offentlige udgifter. *For 1983 er en tilsvarende rammeudvidelse ikke søgt*, da man hidtil har skønnet, at samtlige konverteringer med rimelighed ville kunne være gennemført i 1981 og 1982. Dette er imidlertid ikke tilfældet.

For at spare på de i forhold til tilsagnsønskerne meget begrænsede bevillingsmæssige rammer har man overvejet at meddele kommuner og saneringsselskaber, at ombygninger af denne art må bibeholde den oprindelig forudsatte finansiering, dvs. statslån plus tilskud, der efter endt ombygning erstattes af realkreditlån og tilskud.

Konsekvensen heraf vil være, at boligstyrelsen sparer på tilsagnsrammerne samtidig med, at den oprindelig forudsatte fordeling af udgifterne mellem stat og kommuner (nemlig større tilskud ved den traditionelle belåning end ved rentesikring) fastholdes. Omvendt vil det indebære, at nogle beboere i råde-over ejendomme vil få en større begyndelsesboligudgift end ellers, men til gengæld vil kapitalydelse i kroner og øre ligge fast.

Boligstyrelsen er indstillet på nu at meddele kommuner og saneringsselskaber, at den oprindelige finansiering for sådanne ejendomme må fastholdes.

C. Ydelse af ejendomskøbslån i henhold til saneringslovens § 47

I henhold til saneringslovens § 47 kan boligministeren bl.a. yde lån til erhvervelse af ejendomme, som senere må påregnes overtaget af den sanerende med henblik på omfattende ombygning eller nedrivning. Boligstyrelsen modtager fortsat ansøgninger om sådanne lån.

Boligstyrelsen finder, at man for så vidt angår områder, der må påregnes omfattet af saneringsplaner, der kan godkendes i saneringslovens restperiode, fortsat i et vidt omfang bør kunne yde sådanne lån, da de giver mulighed for at overtage ejendommene på det for det offentlige mest gunstige tidspunkt (f.eks. før ejendommen gennemgår en kostbar ombygning til andet formål, der senere kan udløse en større erstatning, eller på et tidspunkt, hvor ejeren er indstillet på frivilligt at sælge til en forholdsvis lav pris). Da man imidlertid ikke med sikkerhed på nuværende tidspunkt kan afgøre, hvilke sanerings-